

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikome vijeću, u sastavu: predsjednik Zlatko M. Knežević, dopredsjednici Mato Tadić i Mirsad Ćeman i suci Valerija Galić, Miodrag Simović i Seada Palavrić, na sjednici održanoj 21. travnja 2021. godine, u predmetu broj **AP-1010/21**, rješavajući apelaciju koju su podijele **Općina Stari Grad Sarajevo i Općina Centar Sarajevo**, na temelju članka VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 18. stavak (3) točka a), članka 57. stavak (2) točka a) i članka 58. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – Prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI

Odbacuje se kao nedopuštena apelacija koju su podnijele **Općina Stari Grad Sarajevo i Općina Centar Sarajevo** protiv Odluke Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine broj 07.2-2.3-81/20-7 od 2. studenoga 2020. godine, zbog nenadležnosti Ustavnoga suda Bosne i Hercegovine za odlučivanje.

OBRAZLOŽENJE

1. Općina Stari Grad Sarajevo i Općina Centar Sarajevo (u daljnjemu tekstu: apelantice), podnijele su 26. ožujka 2021. godine apelaciju Ustavnome sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjemu tekstu: Ustavni sud) protiv Odluke Povjerenstva za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine (u daljnjemu tekstu: Povjerenstvo) broj 07.2-2.3-81/20-7 od 2. studenoga 2020. godine. Također, apelantice su podnijele zahtjev za donošenje privremene mjere kojom bi Ustavni sud „spriječio nastupanje negativnih posljedica neustavne i nezakonite odluke Povjerenstva“.
2. Povjerenstvo je odlukom od 2. studenoga 2020. godine predmetom pravne zaštite proglasilo povijesni urbani krajolik Sarajeva nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine. Odlukom je utvrđeno da nacionalni spomenik čini cjelovit prostor povijesnoga urbanoga krajolika na području uže gradske jezgre Sarajeva na teritoriju apelantica, te da su granice nacionalnoga spomenika definirane prema katastarskim česticama navedenim u privitku odluke, koji privitak čini njezin sastavni dio (dio I odluke), nadalje je određen prostor nacionalnoga spomenika (dio

II odluke), zaštitni pojas nacionalnoga spomenika (dio III odluke), provedba odluke (dio IV odluke). Federacija Bosne i Hercegovine dužna je poduzeti pravne, znanstvene, tehničke, administrativne i financijske mjere za zaštitu objekata koji su proglašeni nacionalnim spomenicima BiH, a jedinice lokalne samouprave (apelantice) i Kanton Sarajevo dužni su da, svatko u okviru svojih stvarnih mjerodavnosti, prilikom rješavanja po zahtjevima stranaka za odobravanjem intervencija na prostoru nacionalnoga spomenika, koji po svojoj naravi nisu konverzacija, rehabilitacija i prezentacija nacionalnoga spomenika, kao i zahtjevima za rabljenjem ili zauzimanjem javnih površina i ostalim zahtjevima za čije rješavanju su stvarno mjerodavno postupati sukladno mjerama zaštite i smjernicama utvrđenim ovom odlukom. Jedinice lokalne samouprave i Kanton Sarajevo dužni su izraditi, usvojiti i implementirati Plan upravljanja, te osigurati izradu i postavljanje informacijske ploče za koju će Povjerenstvo utvrditi sadržaj teksta sa osnovnim podacima o nacionalnome spomeniku.

Apelacioni navodi

3. U predmetnoj apelaciji apelantice su se pozvale na prava na imovinu iz članka II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija), prava na učinkovit pravni lijek iz članka 13. Europske konvencije, te prava iz čl. 3. i 4. Europske povelje o lokalnoj samoupravi.
4. Pri ispitivanju dopustivosti apelacije, Ustavni je sud pošao od odredaba članka VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 18. stavak (3) točka a) Pravila Ustavnoga suda.

Članak VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Ustavni sud također ima prizivnu nadležnost za pitanja iz Ustava koja se pojave na temelju presude bilo kojeg drugog suda u Bosni i Hercegovini.

Članak 18. stavak (3) točka a) Pravila Ustavnoga suda glasi:

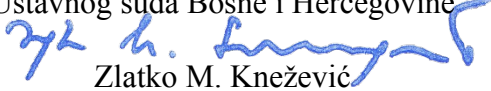
(3) Apelacija nije dopustiva ako postoji neki od sljedećih slučajeva:

a) Ustavni sud nije nadležan za odlučivanje;

5. Ustavni sud podsjeća na svoju nadležnost iz članka VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, prema kojoj Ustavni sud ima prizivnu nadležnost za pitanja iz Ustava koja se pojave na temelju presude bilo kojega drugoga suda u Bosni i Hercegovini.

6. Ustavni sud, prije svega, treba da odgovori na pitanje da li je nadležan za preispitivanje odluka Povjerenstva. Kako bi dao odgovor na to pitanje, Ustavni sud se poziva na svoju dosadašnju praksu u predmetu u kojemu je, također, osporavana odluka Povjerenstva (vidi, Ustavni sud, Odluka o dopustivosti broj *AP-716/17* od 22. ožujka 2017. godine, odluka dostupna na web-stranici Ustavnoga suda, www.ustavnisud.ba). U navedenoj odluci Ustavni se sud pozvao na praksu povodom sličnoga pitanja (vidi Ustavni sud, Odluka broj *U-32/01* od 22. lipnja 2001. godine, odluka dostupna na web-stranici Ustavnoga suda, www.ustavnisud.ba), u kojoj je u toč. 17. i 18. naveo, između ostaloga, da je, prilikom ispitivanja dopustivosti apelacije podnesene protiv odluke Povjerenstva za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica, pošao od Općega okvirnoga sporazuma za mir u BiH, te da je imao u vidu da su Općim okvirnim sporazumom za mir u BiH, pored organa i tijela na temelju Ustava BiH, uspostavljena u pojedinim aneksima i druga tijela: Privremeno izborno povjerenstvo, Povjerenstvo za ljudska prava i Ured ombudsmena za ljudska prava, Povjerenstvo za raseljene osobe i izbjeglice i Povjerenstvo za očuvanje nacionalnih spomenika. Ustavni je sud ukazao, naime, da iz same strukture Općega okvirnoga sporazuma za mir u BiH proistječe da su aneksi istoga karaktera i da tvorcima aneksa nije bila namjera da dođe do bilo kakvoga sukoba ili mogućnosti spora između pojedinih aneksa ili institucija koje su njima uspostavljene. U svezi s tim, Ustavni je sud u toj odluci podsjetio da, sukladno članku VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, ima prizivnu nadležnost za pitanja iz Ustava koja se pojave na temelju presude bilo kojega drugoga suda u Bosni i Hercegovini, te zaključio da, stoga, nije nadležan da preispituje odluke Povjerenstva za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica. Naime, Ustavni je sud ukazao da je Povjerenstvo za imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica uspostavljeno Aneksom 7 Općega okvirnoga sporazuma za mir u BiH, te da navedena institucija vrši svoje funkcije izvan standardne sudske strukture Bosne i Hercegovine.
7. Dovodeći u svezu navedeno sa konkretnim predmetom, Ustavni sud ukazuje da, dakle, niti u konkretnomu slučaju, nije nadležan da preispituje odluku Povjerenstva, koje je Povjerenstvo uspostavljeno Aneksom 8 Općega okvirnoga sporazuma za mir u BiH, budući da i ova institucija vrši svoje funkcije izvan standardne sudske strukture BiH.
8. Imajući u vidu odredbu članka 18. stavak (3) točka a) Pravila Ustavnoga suda, prema kojoj će se apelacija odbaciti kao nedopuštena ukoliko se utvrdi da Ustavni sud nije nadležan za odlučivanje, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.
9. S obzirom na odluku Ustavnoga suda u ovome predmetu, nije neophodno posebno razmatrati zahtjev apelantica za donošenje privremene mjere.

10. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnoga suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Zlatko M. Knežević